

El meu Jesús Massip

El passat dilluns dia 27 va arribar la notícia de la mort de Jesús Massip Fonollosa a la Garriga, on vivia amb la seva filla Clara en els darrers temps. Tenia 94 anys i deixa enrere una vida plena i intensa. Fou el 1963 que vaig anar al Museu a conèixer-lo, arran de la polèmica amb Sebastià Juan Arbó sobre els castells de Tortosa. De la conversa que vam tenir va sorgir la meua decisió de demanar la corresponsalia de *La Vanguardia*.

Josep Bayerri Raga, periodista

Jesús Massip ha estat sempre present en la vida cultural d'estes terres. No hi ha esdeveniment en què no haja estat posat ni persona de la vida cultural catalana que no el conegué i amb qui no s'haja relacionat. Al marge dels seus mèrits com a historiadore, escriptor, poeta, activista cultural..., que molts saben i valoren, Massip ha estat un gran ambaixador de les terres ebreques. Este cosmopolitisme com a home de relacions del territori ha estat per a mi el més important, perquè ningú l'ha representat mai millor que ell.

M'estalviaré parlar dels seus mèrits, perquè segurament molts ho faran millor que jo. Referiré solament experiències personals. Durant els anys en què vaig ser corresponsal de *La Vanguardia* vaig acudir sovint a Massip per tal que em facilités contactar amb diverses persones. Recordo el 1967, amb motiu d'un número extraordinari sobre el Delta de l'Ebre,

ja que gràcies als seus contactes fou possible editar un suplement amb signatures aleshores tan prestigioses com les d'Ernest Lluch, Sebastià Juan Arbó, Vicent Sanmartin, Fernando Lopez Chicherri, entre d'altres. Dos anys després, per a la sèrie de reportatges sobre *Las Riberas catalanas del Ebro*, Massip em va permetre conèixer i contactar amb gent de Móra, Flix i Ascó, en especial amb Carmel Biarnes. Seria durant els anys setanta que, al despatx de Massip al Museu, vaig conèixer els que malgrat la dictadura es movien en la penombra defensant la identitat nacional i la cultura catalana.

El 1970, quan va morir Manuel Bèguier Piñol, darrer cronista oficial de Tortosa, em vaig atrevir a suggerir Jesús Massip per a succeir-lo. A l'alcalde Felipe Tallada no li va semblar bé: Massip era massa catalanista i, tot i la seva ideologia democratacristiana (era fidel deixeble de mossèn Manyà), era molt proper a la gent tortosina d'esquerres i havia deixat l'espai del Museu per a actes antifranquistes; a banda que l'ajuntament, vaig saber-ho després, volia designar Da-

Jesús Massip a l'acte d'homenatge a la generació Geminis que es va fer al Centre del Comerç de Tortosa el 8 de novembre del 2002. Escolta com la seva filla Cinta llegeix alguns dels seus poemes. ARXIU SETMANARI L'EBRE

vid Català Franquet. Finalment, Tortosa es va quedar sense cronista, i encara no en té, a diferència de les ciutats més importants del país.

Ja amb la democràcia, el desembre de 1979, en el moment d'organitzar a Tortosa un seguit de trobades de persones del món cultural dels països catalans amb el nom de *CoHòquis a Tortosa*, Massip va tenir una participació important, cosa que va permetre la presència de Cirici Pellicer, Bartomeu Barceló, Max Canher, Ramon Folch, Miquel Tarradell, Aina Moll, Joan Francesc Mira, Albert Manent i el president de l'IEC, Joan Ainaud de Lasarte, entre d'altres. Amb Manent em vaig trobar fa quinze

anys a la cartoixa d'Escaladei i el primer nom que va sorgir a la conversa fou el nom de Massip. Trobar algú amb qui parlar de Tortosa era portar a la taula la figura de Massip; la sèrie es faria molt llarga. Acabaré situant-me fa solament cinc anys, quan vaig fer la presentació del llibre de memòries de Jordi Pujol. En acabar, vàrem anar a sopar, i el primer que em preguntà Pujol fou per Jesús Massip. Massip present arreu, ha fet un servei al país del qual jo he estat testimoni. Cal que en quedi constància.

L'any 2002, des del Centre del Comerç, vaig promoure un homenatge a l'anomenada generació Geminis (Gerard Vergés, Ricard Salvat, Manolo

Pérez, Zoraida Burgos i Jesús Massip), concretat en un cicle de conferències de luxe sobre les seues persones. Fou solament una expressió de l'admiració i afecte que tinc per tots ells, en especial per Massip, amb qui vaig tenir més relació. Tot i haver nascut a Roquetes, des de 1943 la família de Massip vivia a les "Cases Barates" de Ferreries, justament al bloc que hi ha a la cantonada entre l'avinguda de Colom i el carrer Pizarro. Potser seria hora de traure el nom del sanguinari conquistador castellà, destructor de l'imperi inca i assassí del seu rei Sapa Atahualpa, per rebatejar-lo amb el nom de carrer Jesús Massip. ■